

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Jurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva încheierii judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 19 august 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2014, declarat de condamnatul

Șevciuc Vasilii Alexei, născut la

16 decembrie 1973;

Termenul de examinare a cauzei

21 iulie – 19 august 2014,

în instanța de fond:

în instanța de recurs

ordinar:

10 septembrie – 12 decembrie 2014,

în anulare:

10 februarie – 18 martie 2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 19 august 2014, cererea condamnatului Șevciuc V. privind liberarea de pedeapsă înainte de termen a fost respinsă.

Instanța a constatat că, conform sentinței Judecătoriei Bălți din 03 martie 2009, Șevciuc V. a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începînd cu 07 februarie 2008.

Totodată, condamnatul nu întrunește condițiile prevăzute la art. 91 Cod penal.

2. Avocatul E. Caragia și condamnatul au declarat recurs ordinar, în care au solicitat casarea acestei încheieri și admiterea cererii ultimului.

Recurenții au indicat că încheierea instanței de fond contravine circumstanțelor cauzei.

3. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2014, recursurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de recurs a reținut că instanța de fond corect a concluzionat că

condamnatul nu a demonstrat, prin fapte plauzibile, că a încercat să pășească pe calea corijării și reeducării, iar reintegrarea lui în societate, fără executarea în continuare a pedepsei, nu este posibilă.

4. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile nominalizate au devenit irevocabile.

5. La 17 decembrie 2015, condamnatul a declarat recurs în anulare, în care solicită casarea hotărârilor menționate și admiterea cererii privind aplicarea prevederilor art. 91 Cod penal.

Recurentul a invocat că instanțele de judecată au adoptat hotărâri neîntemeiate și ilegale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, condamnatul poate declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, art. 453 alin. (1), 455 alin. (2) pct. 3 – 5), 3 alin. (1) Cod de procedură penală, prevăd că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței, data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, data adoptării deciziei în recurs și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, astfel, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele atacate de recurent, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Rezultă că recursul de pe rol, în aspectul vizat, adică fiind declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal, adică este vădit neîntemeiat.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Dat fiind că recursul în anulare este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. Conform art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Șevciuc Vasilii Alexei împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 19 august 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2014, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco